Mikoláš Boháček: **Česká scéna world music v r. 2006**

Posudek vedoucího bakalářské práce

Jedním z dlouhodobých projektů Etnomuzikologického programu na FHS UK je mapování historie i současnosti pronikání cizích hudebních fenoménů do ČR a jejich přetváření zde (viz např. bakalářské práce K. Kaňkové o flamenku či P. Hlávkové o židovském souboru Mišpacha nebo články V. Seidlové a M. Friedla ve fakultní publikaci *The Central European City as a Space for Dialogue*). Do tohoto okruhu patří i bakalářská práce Mikoláše Boháčka o české world music.

Předmět studentova zkoumání je ovšem velmi „postmoderní" ve své nejednoznačnosti (což odráží i skutečnost, že – jakkoli je fenomén world music bezesporu významný – nebývá zahrnut do prestižních muzikologických publikací). Tato obtížná vymezitelnost předmětu není ovšem v etnomuzikologii neobvyklá: právě v této disciplíně se totiž často musí kombinovat resp. komparovat data různé povahy. O tom se Boháček důkladně teoreticky poučil i při svém skeletovém překladu (mimochodem velmi dobrém): překládal totiž základní teoretickou práci etnomuzikologie *The Anthropology of Music*.

Jako východisko používá autor dvě kontradiktní **hypotézy** (world music je hudební styl x world music je pouze marketingová značka). Tyto hypotézy prověřuje poměrně **nápaditou metodou**: na základě programů významných festivalů WM vybírá skupiny, které hrají delší dobu. Jejich hudbu poté zběžně analyzuje a výsledky analýzy srovnává s rozhovory se zástupci skupin (jakási načrtnutá forma emic/etic analýzy). **Závěry** jsou zajímavé a věrohodné: strukturovaná podoba české scény WM a do jisté míry potvrzení obou hypotéz.

Zatímco myšlenkové uchopení vlastního výzkumného předmětu je poměrně kompaktní (jistěže by se dalo leccos vylepšit např. na formulaci filtrových kritérií – s. 17, na metodě hudební analýzy apod.), kontextuální část (terminologie + historický přehled) by potřebovaly důkladnější promyšlení i formulace. Základním problémem je časté míchání publicistického a vědeckého žánru, a to jak např. v použité literatuře (např. Dorůžka x Rice), tak ve vlastních formulacích.

Hodnocení: i přes uvedené výtky považuji práci za **velmi dobrou**: má jasně vymezené téma, zformulované výchozí hypotézy, vybrané přiměřené metody a srozumitelně formulované závěry. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji **35 – 37 kreditů**.

PhDr. Zuzana Jurková, Dr.

Slaný 5.9.2006